

РЕШЕНИЕ

№ 284

гр. ХАСКОВО, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДЕЛЯНА СТ. ПЕЙКОВА
Членове: ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ
                  ГЕОРГИ К. МИЛКОТЕВ

при участието на секретаря В.И. К.
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ Г. ГЕОРГИЕВ Въззивно гражданско дело № 20235600500649 по описа за 2023 година

Производството е по реда на Глава XX, чл.258 и сл. вр. с чл.317 и Глава XXV от ГПК.

Обжалвания акт

С решение №494/26.VII.2023 г. постановено по гражданско дело №2338/2022 г. Районен съд-Хасково прекратява производството по гр.д. № 2338/2022г. по описа на Районен съд - Хасково в частта на предявения от И. А. К., ЕГН *****, от гр.***, против „Многопрофилна болница за активно лечение - ***" АД, ЕИК 126529015, със седалище и адрес на управление - гр.***, иск с правно основание чл.74 от КТ, поради недопустимост.

С решението се отхвърлят предявените от И. А. К., ЕГН *****, от гр.***, против „Многопрофилна болница за активно лечение - ***" АД, ЕИК 126529015, със седалище и адрес на управление - гр.***, искове с правно

основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от КТ, а именно да бъде признато уволнението ѝ, извършено със Заповед № ЧР-17-87/03.05.2022г на изп. директор на „МБАЛ - ****" АД, за незаконно и да бъде отменена Заповед № ЧР-17-87/03.05.2022г., с която е прекратено трудовото правоотношение на основание чл.325, т.5 от КТ; да бъде възстановена на заеманата от нея преди уволнението длъжност ***, както и да ѝ бъде заплатено обезщетение в размер на 12 042 лева за времето от 04.05.2022г. до 04.11.2022г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на иска - 01.07.2022г. до окончателното ѝ изплащане, като - неоснователни.

С решението се осъжда И. А. К., ЕГН *****, от гр.***, да заплати на „Многопрофилна болница за активно лечение - ****" АД, ЕИК 126529015, със седалище и адрес на управление - гр.***, направените по делото разноси в размер на 900 лева.

Обстоятелства по въззива

И. А. К. е останала недоволна от постановеното първостанционно решение, поради което го обжалва като неправилно и незаконосъобразно с искане да бъде отменено и предявените искове уважени в пълнота.

В пълен разрез със закона първата инстанция приела недопустимостта на предявения иск по чл.74 от КТ поради липсата на правен интерес. Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение не била в сила, доколкото била представена искова молба с която се искала отмяна на именно на процесната заповед от една страна, а от друга било недопустимо с незаконосъобразно действие да се санира друго такова. Въпросът за действителността на клаузата за срочност на трудовото правоотношение бил преюдициален по отношение законосъобразността на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение.

Неправилно било решението на РС-Хасково по отношение отхвърлянето на предявените претенции по чл.344 от КТ. В тази насока първата инстанция не ценила съобразно закона представените доказателства и не обсъдила нито едно от представените писмени доказателства, разпитаните свидетели и не обсъдила и наведените възражения, не извършила и обективен и цялостен анализ на събраните по делото доказателства.

Прилагането на ограничението за превръщането на безсрочния в срочен

трудов договор за определено време изисквало писмено изразено съгласие на работника до работодателя като ясно изразено волеизявление,което презхожда по време сключването на споразумението по чл.119 от КТ,което да е отделно обективизирано.В слумая нито една от тези предпоставки не били осъществени.В случая К. никога не е адресирала волеизявление до работодателя,с което да декларира желание за превръщане на сключения безсрочен трудов договор в срочен.Същевременно екземпляр от допълнителното споразумение не е бил връчван нито на датата на подписването му,нито в последствие.

Първата инстанция не съобщила и че имало добавка направена по-късно върху резолюцията върху молбата за преназначаване жалбоподателката,която вече сочела,преназначаване на мястото на конкретен мястото на конкретен работник.

На К. за пръв път било връчено допълнително споразумение №25/29.IV.2021 г. с което било променено звеното на работа в рамките на болницата,каквото било желанието ѝ от очно отделение в отделение „УНГ“.В същото обаче било посочено,че тя ще заема правоотношение по чл.68 ал.І т.3 от КТ-срочен трудов договор за заместване на друг работник до завръщането му.В момента на подписване на това споразумение у К. не възникнало никакво съмнение относно характера на трудовото правоотношение предвид подаденото от нея заявление и проведения предварителен разговор с лица от администрацията на болницата.

Горните факти не били опровергнати от страна на въззиваемият.

Неправилно и първата инстанция извела,че цялата доказателствена тежест по делото лежи в полето на въззивницата.

Излагат се подробни доводи и относно дължимото обезщетение на К. през времето през което е останала без работа.

„Многопрофилна болница за активно лечение - ****" АД представя отговор на въззивнага жалба,с който намира същата неоснователна,а решението за правилно и законосъобразно с искане да бъде потвърдено.

Правилно се приело от РС-Хасково,че иска по чл.74 от КТ имал преюдициално значение за законосъобразността ,поради което го приел за недопустим,тъй-като предмет на проверка бил окончателния акт на работодателя-процесната заповед.Въпросът за нарушението на чл.67 ал.ІІІ от

КТ касаел самото уволнение, по законността на което съдът се произнасял с решението си.

От друга страна сочи въззиваемата страна, правилно било решението и в частта относно отхвърляне на претенциите по чл.344 от КТ. Самата ищца сочела, че била прочела допълнителното споразумение, но не внимателно, като по отношение на възраженията ѝ не се представили никакви доказателства. Събраните свидетелски показания били неотносими към спора. Същевременно дружеството изрично оспорило изложените от К. доводи в тази насока.

Правни съображения

Въззивникът е надлежно активно легитимирана страна и носител на правото да предяви въззивна жалба против постановеното решение, предвид разпоредените от последното негативни последици в правната му сфера - отхвърляне на обективно съединените искове по чл.344 ал. I т.1,2 и 3 от КТ и прекратяване на производството по отношение на претенцията с правно основание чл.74 от КТ. Обхвата на въззивното производство е очертан от изложеното във въззивната жалба. В тази насока оплакванията на въззивника са изцяло относно неправилност на съдебния акт като приложение на закона и като обоснованост. Не се излагат доводи относно валидността или допустимостта на решението. Пороци в подобна насока не установи при служебната проверка по чл.269 от ГПК и въззивната инстанция.

Пред Районен съд-Хасково е установена фактическа обстановка съобразно изискванията на производствените правила, която обвързва страните и въззивния съд.

Трудовоправните отношения между страните по делото са уредени по силата на допълнително споразумение между К. и болницата по допълнително споразумение №25/29.IV.2021 г. към вече съществуващ трудов договор относно заемана безсрочно длъжност *** в „Очно отделение“, с което К. е заела длъжността *** в отделение „УНГ“, като е посочено, че споразумението касае срочен трудовият договор - за заместване на отсъстващ работник титуляр П.А.Ш., с правно основание чл.68, ал.1, т.3 от КТ.

Тази модификация в трудовите правоотношения чрез посоченото споразумение е резултат на заявление от 28.04.2021г. представено от

ищцата, с което тя е поискала да бъде преназначена на длъжността *** в УНГ отделение, от заеманата до тогава такава длъжност, но в „Очно отделение“. Работодателят се е съгласил, като е било взето становището на Д-р Г.Х. от отделение „УНГ“, който изрично е посочил, че дава съгласие ищцата да бъде назначена на мястото на м.с. П.Ш.

Видно от доказателствата по делото със заявление от 29.04.2021г. титулярът на длъжността П.А.Ш. е уведомила работодателя, че се връща на работа след отпуска си за раждане и отглеждане на малко дете, считано от 03.05.2022г.

При тази фактическа обстановка, работодателят издава процесната заповед, обект на съдебен контрол, изх. № ЧР-17-87/03.05.2022 г за прекратяване на трудовото правоотношение с К., на основание чл.325, т.5 от КТ - поради завръщане на замествания. Същата е връчена на 04.05.2022г. на ищцата и е породила своето правно действие.

Предявеният установителен иск по чл.74 от КТ относно недействителността на допълнително споразумение №25/29.IV.2021 г. относно клаузата „срочно - за заместване на отсъстващ работник на основание чл.68, ал.1, т.3 от КТ в рамките на настоящото дело правилно е преценен от съда като недопустим. Извода на първата инстанция е правилен и законосъобразен, тъй-като защитата в случая е допустима и правният интерес е налице, когато трудовото правоотношение не е прекратено на някое от основанията по чл. 325-331 и чл. 334 от КТ. В случая предмета на този иск има преюдициално значение за законосъобразността на съответното основание, на което е прекратено трудовото правоотношение. Към датата на предявяването на иска трудовото правоотношение е прекратено на основание чл.325, т.5 от КТ, като издадената в тази насока заповед е именно предмет на правния спор и касае преюдициален въпрос, повдигнат едновременно с исковете по чл.344 от КТ.

От друга страна правилно РС-Хасково е приел, че са неоснователни предявените обективно съединени искове по чл.344 от КТ. Безспорно е, че инициатива за промяната на валидното трудово правоотношение е подета от К. съобразно посоченото по-горе заявление. Въз основа на същото и е представено и процесното допълнително споразумение за създаване на исканата от нея промяна. Допълнително споразумение № 25/29.04.2021г. с

изх. № ЧР -17-160 съвсем категорично и ясно съдържа текст, че се сключва срочен трудов договор за заместване на отсъстващ работник, титуляр - П.А.Ш.,като в същото е посочено и правното основание - чл.68, ал.І, т.3 от КТ. Споразумението е доброволен акт и създава очертаната връзка между страните в субективен и обективен план,тъй-като отразява съвпадащите воли на К. и работодателя,като е подписано от двете страни, без възражения и бележки.Същото поради това поражда и обвързващо страните и съда правно действие.

Това действие е продължило повече от година от 29. IV.2021г. до датата на прекратяването на трудовите правоотношения между страните - 03.V.2022г., През целия този период от време К. е престирала трудовите си функции съобразно и в рамките на въпросното допълнително споразумение. Тази поредица от факти-подписването на споразумението и осъществяването на трудовата си функция за продължителен период от време от страна на въззивницата навеждат извода,че същата съзнателно е вършила това,поради което и всякакви доводи относно въвеждане в заблуждение,измама и др. подобни са несъстоятелни. В насока обратна на този извод по делото няма никакви доказателства,което е в тежест именно на оспорващата страна. Следва да се посочи и че няма твърдения от нейна страна а и доказателства, че фактът на сключения срочен трудов договор ѝ е станал известен едва с прекратяването му,няма доказателства и защо К. е пожелала да бъде преместена на работа от едно отделение в друго, дали и с кого е водила разговори по повод на това преназначаване, в каква насока са били и т.н.

Поради това е правилен и решаващия извод на РС-Хасково относно обстоятелството,че трудовото правоотношение е в режима на чл.68, ал.І, т.3 от КТ- срочен трудов договор се сключва за определен срок - за заместване на работник или служител, който отсъства от работа. В хода на производството изрично се доказва че към момента на подписването на допълнителното споразумение за преназначаване от „Очно отделение" в отделение „УНГ" титулярът в последното, П.А.Ш. е била в отпуск по майчинство.

Ето защо не е налице нарушение на чл.67, ал. ІІІ от КТ, и не е превърнат безсрочен трудов договор в срочен такъв без съгласието на самия работник.В случая както се посочи по-горе самата въззивница ясно и категорично е

изразила писменото си волеизявление в процесното споразумение да ѝ се модифицира трудовото правоотношение съобразно очертаното в същото-или такова в режима на чл.68 ал.І т.3 от КТ.

Поради неоснователността на исковете за отмяна на прекратяването на трудовото правоотношение и възстановяване на заеманата преди него длъжност,се явява неоснователен и иска за присъждане на исканото обезщетение за времето през което работникът е останал без работа.

Съобразно изложеното обжалваното решение на РС-Хасково е правилно и законосъобразно,поради което следва да се потвърди,като на основание чл.272 от ГПК въззивната нистанция препраща и към мотивите на същото,които изцяло споделя.

Представената въззивна жалба предвид изложеното е изцяло неоснователна по всички свои пунктове и доводи.Съобразно изхода от производството пред въззивния съд,ще следва на основание чл.78 от ГПК въззивницата следва да заплати на въззивникът разноски в размер на 400 лв. съобразно договор за правна защита и съдействие по делото,което възнаграждение е адекватно на правната и фактическа сложност на делото и не се явява прекомерно.

Водим от изложеното и на основание **на основание чл.271 и чл.315 ал.ІІ от ГПК** Окръжен съд-Хасково

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №494/26. VII.2023 г. постановено по гражданско дело №2338/2022 г. на Районен съд-Хасково.

ОСЪЖДА И. А. К., ЕГН *****, от гр.***, да заплати на „Многопрофилна болница за активно лечение - ***" АД, ЕИК 126529015, със седалище и адрес на управление - гр.***, направените по делото разноски в размер на 400 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване по касационен ред в месечен срок от 25.X.2023 г. пред ВКС на РБ,указан на страните в съдебно заседание от 11.X..2023 г.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____